

Interpretation av Lukas 14:28–32

Aktuell text: Lukasevangeliet 14:28–32

²⁸Om någon av er vill bygga ett torn, sätter han sig då inte först ner och beräknar kostnaden för att se om han har råd att slutföra bygget? ²⁹Annars, om han har lagt grunden men inte kan bygga färdigt, är det fara värt att alla som ser det kommer att håna honom ³⁰och säga: Den mannen började bygga men kunde inte slutföra bygget. ³¹Eller vilken kung går ut i krig mot en annan kung utan att först sätta sig ner och överväga, om han med tio tusen man kan möta den som kommer emot honom med tjugo tusen? ³²Om han inte kan det, skickar han sändebud och ber om fred, medan den andre ännu är långt borta. (SFB-98)

1. Analys

1.1 Textens lydelse

När jag jämför ett antal olika Bibelöversättningar så ser jag att det inte finns några större avvikelser. Detta ligger i sakens natur eftersom en liknelse ofta är en enkel berättelse som är svår att missförstå.

Den enda skillnad i det stora antalet översättningar jag har undersökt finner jag mellan Svenska Folkbibeln (SFB) och Bibel 2000 (B2000) där SFB skriver "råd att slutföra bygget" medan B2000 skriver "råd med bygget". Är poängen i liknelsen att man i förväg ska tänka igenom huruvida man har råd med bygget som helhet eller huruvida man har råd att *slutföra* bygget? I de Bibelöversättningar jag undersökt så är B2000 helt ensamma om att översätta på detta vis. Eftersom den grekiska grundtexten i vers 28 har med ordet ἀπαρτισμός (apartismös), vilket betyder "finishing" på engelska¹ och "slutföra" på svenska, så anser jag att SFB:s översättning onekligen verkar mer korrekt än B2000.

1.2 Textens historiska kontext

1.2.a Författaren

Författaren till vad vi idag benämner "Lukasevangeliet" nämner inte sig själv vid namn. Att denna text ändå har förknippats med en viss person som heter Lukas beror dels på ett antal indicier i Lukasevangeliet och Apostlagärningarna, den andra text som denna författare har skrivit, samt kyrkohistorien.

Den inombibliska information vi kan få angående Lukas är för det första att han inte var "ett ögonvittne" till Jesus (Luk 1:2). Lukas var med andra ord inte en av de ursprungliga lärjungarna.

Det andra vi vet om Lukas är att han var en följeslagare till Paulus. Detta förstår vi framförallt utifrån det faktum att Lukas i Apg 16:8 skriver "Då for "de" genom Mysien ner till Troas" men från vers 10 i samma kapitel skriver Lukas "... försökte "vi" genast ta oss till Makedonien". Det verkar alltså som att Lukas blev Paulus följeslagare från och med Troas, en ort som ligger i nuvarande Turkiet. Därmed inte sagt att Lukas var med om allt som händer i Apostlagärningarna från och med kapitel 16, eftersom Lukas återigen skriver "de for..." i exempelvis Apg 17:1, men det verkar onekligen som att författaren har varit med om vissa händelser i Apostlagärningarna från och med kapitel 16.

Paulus nämner ett antal följeslagare vid namn, bl.a. Lukas. Hur ska vi kunna veta att det är just Lukas av alla dessa följeslagare som har skrivit Lukasevangeliet och Apostlagärningarna? Enligt Bock, författaren till *The NIV Application Commentary: Luke*, så var den tidiga kyrkotraditionen samstämmiga i att det var just Lukas som var författaren. Bl.a. så knyter Irenaeus (ca 130-202) Lukasevangeliet till Lukas och lyfter särskilt fram ovan nämnda "vi"-sektion som argument.² Enligt Utlely, författaren till *The Gospel According to Luke*, så återger det *muratoriska fragmentet* (ca år 180-200) att Lukasevangeliet skrevs av den Lukas läkaren som var följeslagare till Paulus.³

Om den tidiga traditionen att det var Paulus följeslagare Lukas som skrev Lukasevangeliet och Apostlagärningarna stämmer så kan veta två saker till om Lukas, nämligen att han troligtvis inte var

¹ Strong, 1996, Strong's Greek #535.

² Bock, 1996, s20.

³ Utlely, 2004, Introduction to Luke.

av judisk börd eftersom det framgår av Kol 4:10–14 att Lukas inte var omskuren, och att han var läkare till yrke (Kol 4:14).

Så sammanfattningsvis, en kvalificerad gissning är alltså att Lukas var en grek som bodde i Troas och jobbade som läkare. Efter att ha lyssnat på Paulus undervisning så blev han en Jesu lärjunge och en Pauli följeslagare.

1.2.b Datering

Till att börja med så kan vi vara helt säkra på att Lukasevangeliet skrevs före år 95 eftersom 1 Clemensbrevet innehåller citat från Apostlagärningarna.⁴

Enligt Bock så är det troligt att Lukasevangeliet skrevs någon gång på 60-talet. Detta beror på att Paulus död inte finns omnämnt i Apostlagärningarna och att Paulus död går att datera till år 62.⁵

En annan potentiell möjlighet är att Lukasevangeliet skrevs någon gång efter år 70 och närmare bestämt någon gång på 80-talet. Denna tes bygger på att Lukas beskrivning⁶ av templets förestående förstörelse stämmer på ett så detaljerat sätt så att det nästan låter som en ögonvittnesskildring.⁷

1.2.c Mottagarna

1.2.c.1 Teofilus

Lukas skriver själv i sin inledning till Lukasevangeliet att hans mottagare är den "ädle Teofilus" (Luk 1:3). Det faktum att författaren till Apostlagärningarna i sin inledning skriver: "I min förra skrift, käre Teofilus, skrev jag om allt som Jesus gjorde och lärde," (Apg 1:1) antyder att Lukasevangeliet och Apostlagärningarna med största sannolikhet har samma författare.

Eftersom Teofilus på grekiska betyder "Guds vän"⁸ så kan man fundera över huruvida Teofilus är en riktig person eller om det är ett symboliskt namn som ämnar representera alla potentiella läsare som identifierar sig själva som Guds vänner.

Om Teofilus är en riktig person så vet vi inte speciellt mycket om honom. Det framgår i alla fall inte i

1.2.c.2 Läsarna

Eftersom Lukas ägnar mycket tid och fokus både på det judiska förkastandet av Jesus samt missionen bland hedningarna så anser Bock att det är särdeles svårt att avgöra huruvida Lukas skriver för en judisk eller hednisk läsarkrets.⁹

Utley å andra sidan hävdar att Lukas riktade sitt evangelium främst till en hednisk läsekrets i och med att han ofta förklarar diverse judiska sedvänjor, han betonar att evangeliet är för alla folk, Jesu släkttavla går tillbaka ända till Adam och att han använder sig av gammaltestamentliga texter som profeterar om att "ett ljus skall uppenbaras för hedningarna" (Luk 2:32).¹⁰

⁴ Utley, 2004, Introduction to Luke.

⁵ Bock, 1996, s21.

⁶ Luk 19:41-44, Luk 21:20-24

⁷ Bock, 1996, s21.

⁸ Achtemeier & Harper & Row, 1985, s1063.

⁹ Bock, 1996, s22.

¹⁰ Utley, 2004, Introduction to Luke.

Själv tycker jag att det ligger något i vad Bock säger, att evangeliet riktar sig till både judar och hedningar. Visst, vi har texter där judiska sedvänjor förklaras för en ovan läsekrets, men samtidigt så lyfts ju de judiska gammaltestamentliga texterna fram. Dessa texter betydde ju något först och främst för judarna. Ett till argument för att Lukas skrev för både judar och hedningar är det faktum att han var Paulus följeslagare, och för Paulus var det viktigt att rikta sig till både judar och hedningar med det tydliga budskapet att i Kristus inte längre göra åtskillnad mellan dessa (Kol 3:11). Således skulle jag vilja påstå att Lukas varken riktar sig till judar eller till hedningar utan till *kristna*. Denna min personliga hållning tycker jag mig se bekräftas av Joel B. Green i hans bok *The Theology of the Gospel of Luke*, när han beskriver hur Lukas snarare betonar nådens universalism än lägger tid på att ta upp relationen mellan judar och hedningar.¹¹

1.2.c.3 Åhörarna

Utifrån versen som har den stora äran att befinna sig strax före mitt aktuella textavsnitt (Luk 14:25) så framgår det att de ursprungliga åhörarna var de "stora skaror" som följde Jesus. Denna stora skara människor innehöll publikaner och syndare (Luk 15:1), fariseer och skriftlärda (Luk 15:2) och Jesu lärjungar (Luk 16:1). Jesus riktar sig alltså inte specifikt till någon enskild grupp utan talar till alla dessa nyfikna människor. Med andra ord är denna liknelse riktad till tre specifika grupper samtidigt; Jesu motståndare, Jesu lärjungar och potentiella konvertiter. Det faktum att liknelserna riktar sig till en så pass spridd skara människor gör att liknelsen kan innebära olika för olika lyssnare. Mer om det i min Verstolkning.

1.2.d Syftet

Det finns många olika försök till förklara Lukas syfte med sitt evangelium, men Bock presenterar en enligt mig trovärdig förklaring: Teofilus, den officiella mottagaren av Lukasevangeliet, är troligtvis en hednakristen som funderar hur i hela friden han råkade hamna i en rörelse som ursprungligen är judisk men som mötte så mycket judiskt motstånd. Lukas försäkrar Teofilus om att Jesus står i centrum för Guds frälsningsplan genom att förklara hur detta förkastande gick till. Lukas förklarar också hur gemenskapen runt Jesus måste vara beredda att gå samma lidandets väg som sin Mästare och även om man som Jesu lärjunge får lida för sin tro så måste man fortsätta vittna om den frälsningsplan som Gud erbjuder i Jesus och genom att bemöta detta förkastande med kärlek.¹²

Om detta skulle vara fallet så stämmer det väl överens med att den kontext jag går igenom nedan:

1.3 Textens litterära kontext

Childress, författaren till *Opening up Luke's Gospel*, skriver att av totalt 1151 versar i Lukasevangeliet så finner vi 499 av dessa enbart i Lukasevangeliet, och av dessa så är 261 ord uttalade av Jesus.¹³ Min aktuella text är en av dessa texter.

Bock gör en disposition över Lukasevangeliet så här:¹⁴

1. Barndomsberättelsen (1:1–2:52).
2. Tjänsteförberedelser (3:1–4:13).
3. Tjänst i Galileen (4:14–9:50).

¹¹ Green, 1995, s126.

¹² Bock, 1996, s23.

¹³ Childress, 2006, s10.

¹⁴ Bock, 1996, s29-32.

4. Vägen till Jerusalem (9:51–19:44).
5. Jerusalem (19:45–24:53).

Min text (14:28–32) hamnar mitt i avdelningen ”Vägen till Jerusalem” som Bock beskriver som Lukas centrala avdelning som visar hur Jesus avvisas av många samtidigt som han förbereder sina lärjungar för sin bortgång.¹⁵ Självt skulle jag vilja lyfta fram att denna textavdelning framförallt innehåller texter om lärjungaskap och hur man ska eller inte ska leva som Jesu efterföljare. I synnerhet mitt aktuella textavsnitt präglas av detta och lyfter fram allvaret i att satsa allt på Jesus.

Kontexten strax runt min liknelse (14:25-35) handlar enligt Nolland, författare till *Word Biblical Commentary* (WBC), om att Jesus samlar den ”stora skaran” som följer honom; en osalig blandning publikaner, syndare, fariseer, skriftlärdade och lärjungar, och uppmanar alla dessa att avstå från alla de band som håller dem tillbaka från att vara redo att i sina egna liv gå samma lidandets väg till Jerusalem som Jesus nu gör sig redo för. Som exempel lyfter Jesus fram att hans lärjungar måste ”hata sin familj” och ”bära sitt kors” (Luk 14:25-27). Om Jesu åhörare inte släpper alla dessa band kommer de bara att vara lärjungar till namnet, men inte i verkligheten.¹⁶

Alla dessa ramversar är på olika sätt text som förklarar mina liknelser, men det finns däremot, enligt Nolland, inga tecken på att mina två liknelser har cirkulerat oberoende av varandra, utan har alltid hört ihop.¹⁷ Detta sammantaget gör att jag har valt att bara jobba med de två liknelserna och betrakta ramversarna som kontext eller förklaringar av liknelserna. Jag vill se hur dessa liknelser kan stå för sig själva och vad de betyder utan de förklaringar som återges i Lukas ramversar.

1.4 Textens form

Min aktuella text har formen av en parad *liknelse*.

Enligt *Holman Illustrated Bible Dictionary* så används en liknelse för att ställa något sida vid sida för att jämföra och skapa en ny förståelse. Liknelser använder bilder som metaforer och förlänger dem in i en kort berättelse för att skapa en poäng eller ett avslöjande. Jesus använde flitigt liknelser och hade förmågan att förvandla människors öron till ögon. Jesus berättade ofta enkla liknelser i form av bilder som skildrar en allmän situation som växer fram ur en typisk erfarenhet och som är tänkt att tilltala det sunda förnuftet.¹⁸

1.5 Textens struktur

Om någon av er vill bygga ett torn,
 sätter han sig då inte först ner
 och beräknar kostnaden
 för att se om han har råd att slutföra bygget?
 Annars, om han har lagt grunden
 men inte kan bygga färdigt,
 är det fara värt att alla som ser det
 kommer att håna honom och säga:
 Den mannen började bygga
 men kunde inte slutföra bygget.

¹⁵ Bock, 1996, s282.

¹⁶ Nolland, 1993, s762.

¹⁷ Nolland, 1993, s764.

¹⁸ Holman Illustrated Bible Dictionary, 2003, s1244-1246.

Eller vilken kung går ut i krig
mot en annan kung
utan att först sätta sig ner
och överväga,
om han med tio tusen man kan möta
den som kommer emot honom med tjugo tusen?
Om han inte kan det,
skickar han sändebud och ber om fred,
medan den andre ännu är långt borta.

1.6 Verstolkning

Sakanalys av torn (*πύργος (pyrgos)*)

Det grekiska ordet *πύργος* förekommer enligt *Enhanced Strong's Lexicon* fyra gånger¹⁹ i Nya Testamentet varav två i Lukasevangeliet. *Πύργος* kan översättas till antingen ett torn, vakttorn eller till en befäst, hög byggnad som syftar till att stöta bort en fientlig attack eller för en väktare att kunna se i alla riktningar.²⁰

En del torn var så massivt byggda att de kunde fungera som skydd för en hel stads befolkning (Dom 9:50–51), och om en stads torn föll kunde det symbolisera stadens fall (Hes 26:4). Bortsett från det uppenbara militära syftet med torn så kunde de även användas av lantbrukare som byggde dem för att vakta sina betesmarker och vingårdar (Matt 21:33). På grund av att torn kunde fungera som skydd i händelse av krig så kom torn att bli en symbol för säkerhet (Ps 61:3).²¹

I övriga NT ser vi att *πύργος* kan ha lite skiftande storlek. I Mark 12:1 och parallellberättelsen i Matt 21:33 verkar det vara ett mindre torn som användes av en rik man för att övervaka sin vingård. Vid det andra tillfället som Lukas använder ordet *πύργος* (Luk 13:4) så beskriver han hur 18 personer dog när Siloatornet rasade. Oberoende av om man tänker sig att dessa som dog befann sig inne i tornet eller inte när det rasade så verkar Lukas onekligen ha ett stort torn i åtanke, kanske ett av tornen i Jerusalems murar.

28-30 Om någon av er vill bygga ett torn, sätter han sig då inte först ner och beräknar kostnaden för att se om han har råd att slutföra bygget? Annars, om han har lagt grunden men inte kan bygga färdigt, är det fara värt att alla som ser det kommer att håna honom och säga: Den mannen började bygga men kunde inte slutföra bygget.

Jesus är inne på sin sista resa mot Jerusalem och "stora skaror" följer honom (Luk 14:25). Vad innebär det att följa Jesus i hans färd mot Jerusalem? I de ord som ligger strax före mina liknelser så har Jesus precis sagt att den som vill följa honom måste "hata sin familj" och "bära sitt kors" (Luk 14:25-27). På grund av dessa ofantliga uppoffringar som man eventuellt måste göra för att kunna

¹⁹ Matt 21:33, Mark 12:1, Luk 13:4, Luk 14:28.

²⁰ Strong, 1996, Strong's Greek #4444.

²¹ Achtemeier & Harper & Row, 1985, s1084-1085.

vara en Jesu lärjunge så berättar Jesus dessa två liknelser för att varna sina åhörare att ogenomtänkt rusa in i lärjungaskapet, eftersom man då riskerar att tvingas ge upp och misslyckas. Att rusa in i lärjungaskapet utan att tänka efter är som en man som börjar bygga ett torn utan att ha de resurser som krävs; han kommer att se dum ut och folk kommer att håna honom.²²

Konsekvensen av ett ofärdigt torn är att man har slösat bort alla sina pengar och att man nu istället är ägare av ett misslyckandets monument som alla kan bevittna men som ingen kan använda. På samma sätt kommer en avhoppad lärjunge att befinna sig i en situation där man först har satsat allt man äger och har på Jesus men sen hoppat av lärjungaskapet och inte har det kvar heller. Kvar finns bara en fattig person utan tillhörighet någonstans. Det är bättre för mannen att inte ens börja bygga tornet om han inser att han inte har råd eftersom han då åtminstone har kvar pengar att satsa på sin övriga verksamhet. På samma sätt så hade det varit bättre för den avhoppade lärjungen om han inte hade blivit lärjunge från början, för då hade han ju åtminstone haft kvar sitt tidigare liv intakt.

Enligt Bock så är innebörden i dessa liknelser att lärjungaskap inte är någon enkel sak och att det är viktigt att vi förstår det engagemang som krävs för att framgångsrikt vandra i Jesu fotspår. Jesus klargör för alla som vill följa honom att man måste sätta Jesus först och att man måste vara redo att identifiera sig med Jesus och hans lidande.

31-32 Eller vilken kung går ut i krig mot en annan kung utan att först sätta sig ner och överväga, om han med tio tusen man kan möta den som kommer emot honom med tjugo tusen? Om han inte kan det, skickar han sändebud och ber om fred, medan den andre ännu är långt borta.

Om den första liknelsen berörde eventuella intentioner så behandlar denna liknelse en situation som redan råder; två arméer rör sig mot varandra med potentiellt fientliga avsikter. Kungen måste bestämma sig för om han har möjlighet att möta sin motståndare och samtidigt komma levande ur striden. Om den förra liknelsen handlade om risken att bli hånad, så handlar denna liknelse om risken att dö.

Bock lyfter fram en intressant aspekt av denna liknelse. Enligt Bock så måste en människa "förhandla om fred med Gud". Människan har två alternativ, antingen går man sin egen väg och tvingas då möta Gud som sin fiende, eller så närmar man sig Gud på ett visare sätt och förhandlar om fred istället.²³

Personligen tror jag att denna liknelse i grund och botten handlar om att vi måste tänka igenom om vi är redo att bli lärjungar även om oddsen är emot oss. Är vi redo att bekänna Jesus även om det medför negativa konsekvenser? Jag tror inte att liknelsens betoning först och främst ligger på vem som är motståndare utan på det faktum att vi inte ogenomtänkt ska rusa in i lärjungaskapet. I motsats till Bock så ser jag fred med sin motståndare som en "förlust" i denna liknelse. Poängen i liknelsen är ju att man ska fundera igenom om man är beredd att strida eller inte, och är man inte det ska man inte ge sig ut i strid. Överför man den principen till frågan om lärjungaskap så blir ju frågan om huruvida man är beredd på att bli en lärjunge eller inte, och är man inte det ska man avstå.

²² Nolland, 1993, s766.

²³ Bock, 1996, s402.

2. Syntes

Poängen med dessa två parallella liknelser är att vidga vyerna och ge en tankeställare till de som är Jesu lärjungar och till de som funderar över att bli Jesu lärjungar. Jesus vill att de som blir hans lärjungar nogga ska tänka efter innan de tar detta beslut och beräkna kostnaden eftersom det kan komma att kosta dem allt de äger och har. Men eftersom det är omöjligt att i förväg beräkna lärjungaskapets kostnad, så måste en lärjunge med andra ord vara beredd på att offra *allt*. Är man inte beredd att offra allt ska man hellre avstå än satsa halvhjärtat.

För en lärjunge som redan är medveten om detta och har tagit ett genomtänkt beslut så kan dessa liknelser fungera som en tröst i en situation då detta som Jesus underförstått varnar för nu har blivit verklighet.

3. Oadressering

3.1 Nutida mottagarkontext

Jag ämnar rikta min hermeneutiska del i denna interpretation till de barn och ungdomar som växer upp i kyrkan. De är i mångt och mycket likt den "stora skara" som följde Jesus utan att nödvändigtvis ha tagit ett aktivt beslut om att bli Jesu lärjunge. Dessa liknelser skulle enligt mig lämpa sig alldeles utmärkt att använda i exempelvis ett dopsamtal som en pastor har med en ungdom som funderar på att döpa sig.

3.2 Syntesen i en ny kontext

Även om nutida människor inte brukar fundera så mycket på huruvida de borde bygga ett vaktorn eller inte, så finns det ändå poänger i liknelserna som lätt går att överföra. Jesus försöker vidga vyerna och ge en tankeställare både till de som är avgjort kristna och till de som funderar över detta.

Poängen med liknelserna i en dopsamtalskontext blir ungefär "innan du döper dig, tänk över om du verkligen vill leva som kristen hela ditt liv".

3.3 Vad liknelsen har att säga i en ny kontext

I många delar av vår värld riskerar en person som vill bli en Jesu lärjunge att bli utstött eller förföljd för sin tro. En person med en annan religiös eller kulturell bakgrund än den kristna kan få grava problem med sin familj eller sin tradition vid ett eventuellt beslut om lärjungaskap. Men även om en person befinner sig i en till synes trygg kristen miljö kan lärjungaskapet komma att kräva mer än vad man till en början tror. Oberoende av hur situationen ser ut så är poängen med dessa liknelser att man måste tänka igenom om man är redo att satsa allt på att bli en Jesu lärjunge.

Med detta som bakgrund vill jag bege mig in i ett litet samtalsrum i en gammal kyrka någonstans i ett höstruskigt Sverige. Den lokale pastorn har bokat tid med tre ungdomar som i församlingens konfirmation har uttryckt intresse för att döpa sig. Efter ungdomarnas nervösa försök till att framstå som vuxna och pastorns felplacerade skämt om att han alltid brukar försova sig, så ska de nu prata om allvarliga saker. Men vad kommer pastorn att berätta för ungdomarna om den kristna tron? Är det enkelt att bli kristen? Får man aldrig mer svära efter att man har döpt sig? Är det enkelt att leva som kristen? Vad krävs? Vad får jag ut av min tro? Frågorna är många. Ska pastorn svara på alla frågor en efter en?

Mitt förslag är att pastorn i sin inledning använder sig av Jesu liknelse för att redan från början göra klart för ungdomarna det som Jesus försökte förmedla till sina åhörare: var beredd på att du kanske måste uppoffra allt för Jesus! Fundera inte så mycket på detaljfrågor utan var beredd på att, om så krävs, ge allt du äger och har till Jesus.

Precis som mannen som i förväg tänkte igenom om han hade råd att bygga tornet eller inte, så måste en ungdom tänka igenom man kommer att orka bli hånad för sin tro och om man har råd betala det pris som det kanske krävs. Kanske klasskompisarna kommer att stöta ut dig? Kanske din familj kommer att se snett på dig? Kanske du inte längre kan festa med dina vänner på samma sätt som förr? Pastorn behöver fråga ungdomarna om de är beredda på att offra precis allt för Jesus eller om det finns något som de inte kan tänka sig att ge upp ifall frågan kommer.

Om ungdomarna inte i förväg tänker igenom om de är beredda att ge upp allt för Jesus så finns det nämligen en risk att de vid första bästa motstånd kommer att ge upp den kristna tron eller sluta gå till kyrkan. Detta kan få katastrofala följder på olika sätt. Om man t.ex. blir mobbad av sina ickekristna klasskompisar för att man inte vill dricka sig full på helgerna och på grund av detta faller för trycket, slutar gå i kyrkan och börjar festa, då finns det risk att man fortfarande blir mobbad för att man anses vara "kristen" samtidigt som man heller inte vill gå till kyrkan. Man anses alltså av sina ickekristna kompisar fortfarande vara "kristen" medan de kristna kompisarna ser dig som "ickekristen". Man har således byggt ett halvfärdigt torn vars ofärdighet blir till allmän beskådan till den enskilde ungdomens stora förtret. Risker är uppenbar att man tvingas hävda sig genom att alltid behöva vara "värst" och ställer då till det ännu mer för sig. Om ungdomarna inte är beredda på att uppoffra mycket så kanske de borde tänka en liten stund till innan de döper sig?

På liknande sätt bör pastorn använda liknelsen om kungen för att åskådliggöra för ungdomarna att de måste vara beredda på att det kristna livet kan komma att kräva uppoffringar och dåliga odds. Är ungdomarna beredda på att de kanske kommer att vara ensamma i sin klass om att vara kristna? Är de beredda på att ständigt vara i underläge? Är ungdomarna beredda på att ständigt behöva stå till svars för sin kristna tro? Om ungdomarna inte är beredda på denna kamp kanske de borde tänka en liten stund till innan de döper sig?

Om pastorn använder sig av Jesu liknelser i samtalet med ungdomarna så kommer de förhoppningsvis att göra precis det som Jesus vill, nämligen att noga tänka igenom om de har råd att offra allt i sina liv för Jesus och om de är beredda på att eventuellt ta en strid för sin tro även om det kommer vara dåliga odds. Om ungdomarna inte noga tänker igenom sitt beslut om huruvida de vill döpa sig eller inte så riskerar församlingen att berikas av många medlemmar som ytligt sett är kristna men som på djupet inte är beredda att uppoffra allt för Jesus och istället väljer att anpassa sig efter den omgivning man befinner sig i.

Avslutningsvis så ser vi alltså att Jesu liknelser är lika relevanta idag som de var för 2000 år sedan. Även idag behöver en potentiell lärjunge noga tänka igenom om man är beredd att uppoffra allt för Jesus även om det till synes är dåliga odds.

4. Litteraturförteckning

Bock, Darrel, L. (1996). *The NIV Application Commentary: Luke*. Grand Rapids, USA: Zondervan.

Achtemeier, P. J., Harper & Row, P., & Society of Biblical Literature. (1985). *Harper's Bible dictionary* (1st ed.). San Francisco, USA: Harper & Row.

Green, Joel B. (1995). *The Theology of the Gospel of Luke*. Cambridge, United Kingdom: Cambridge University Press.

Childress, G. (2006). *Opening up Luke's Gospel*. Leominster: Day One Publications.

Utley, R. J. (2004). *Vol. Volume 3A: The Gospel According to Luke*. Marshall, TX, USA: Study Guide Commentary Series. Bible Lessons International.

(C. Brand, C. Draper, A. England, S. Bond, E. R. Clendenen, T. C. Butler & B. Latta, Ed.). *Holman Illustrated Bible Dictionary*. (2003). Nashville, TN, USA: Holman Bible Publishers

Strong, J. (1996). *Enhanced Strong's Lexicon*. Bellingham, WA, USA: Logos Bible Software

Nolland, John. (1993). *Word Biblical Commentary* (vol 35b). Dallas, TX, USA: Word Books, Publishers

Jamieson, R., Fausset, A. R., & Brown, D. (1997). *Commentary Critical and Explanatory on the Whole Bible*. Oak Harbor, WA, USA: Logos Research Systems, Inc.